

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.319/2018/5. szám

A tanács tagjai: . Döme Attila a tanács elnöke

. Farkas Antónia előadó bíró

. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Telek Zoltán Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Telek Zoltán ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

. Simoray Krisztina ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Törvényszék 41.Pf.637.149/2017/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 30.P.102.753/2014/65.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 2.024.000 (kétfmillió-huszonnégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a tulajdonát képező motorkerékpárral 2011. március 12-én balesetet szenvedett oly módon, hogy a 4-es számú főútra kitolató gépkocsinak ütközött. A felperes a megengedett sebességet jelentősen túllépte és közvetlenül a baleset előtt „egykerekezett” is, az ütközést elkerülni nem tudta.
- [2] A baleset következtében a motoron utazó utas életét vesztette. A felperes a baloldal csípőízületi vápa elmozdulással járó törését,

következményes sérüléssel eredetű csípőficamot, a bal bokaízületet alkotó ún. ugrócsont elmozdulással járó törését, a vállízület részét képező kulcscsont-lapockacsont-csőrnyúlvány közötti ízület Tossy III. típusú ficamát, a bal könyök zúzódását, és a baloldali karideg fonat károsodását szenvedte el.

- [3] A Járásbíróság 10.B.452/2013/30. és a Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.126/2016/6. számú, a 2016. június 3. napján jogerőre emelkedett határozatával bűnösnek mondta ki a felperest közúti baleset gondatlan okozásának vétségében, mivel magatartásával megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában és 26. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt szabályokat. Az alperes biztosítottjával szemben pedig a büntetőeljárást megszüntették, mivel a terhére KRESZ szabályszegés és közrehatás a baleset kialakulásában nem volt megállapítható.
- [4] A baleset időpontjában a gépkocsi üzembentartójának az alperessel volt kötelező felelősségbiztosítási jogviszonya.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében a balesettel okozati összefüggésben lévő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítését kérte. Kérte, hogy a bíróság 15-85%-os kármegosztást alkalmazzon rá kedvezőbben.
- [6] Az alperes a helytállási kötelezettségét vitatta, a baleset bekövetkezéséért kizárólag a felperest tartotta felelősnek, mivel a felperes a jelentős sebesség túllépésével és az „egykerekezéssel”, bár valóban védett úton érkezett, megtevesztette a biztosítottját, aki az adott közlekedési szituációban úgy járt el, ahogy az elvárható volt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [8] Indokolásában kifejtette, hogy a KRESZ 24. § (1) és (2) bekezdésében, az I. számú függelék III/b. pontja alapján a gépkocsivezetőnek a tolatási manőver megkezdése előtt kellett meggyőződnie arról, hogy biztonságosan végrehajtható-e hátramenetben a kikanyarodás a főútra, amely meg is történt. Arra a meggyőződésre jutott, hogy a gépkocsi vezetőjétől nem volt elvárható a tolatási manőver elhatározásakor, illetve a védett útra történő behaladáskor a sebességet jelentősen túllépő, „egykerekező” motor felismerése.
- [9] Kiemelte, hogy a felperes sebességtúllépése és „egykerekezése” a személygépkocsi vezetője számára megtevesztő volt a közlekedési helyzet lényeges körülményei tekintetében, a felperes ezen szabályszegései nem tették lehetővé számára az elsőbbségadási kötelezettség szempontjából jelentős körülmények észlelését.
- [10] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az alperes 80%-os helytállási kötelezettségének megállapítását kérte

közbenső ítélettel. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a Ptk. 346. § (1), és a Ptk. 344. § (1) bekezdésében foglaltakat.

- [11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a veszélyhelyzet akkor alakult ki, amikor a személygépkocsi behaladt a motorkerékpár által használt forgalmi sávba, ugyanakkor a veszélyhelyzet előidézője az alperesi biztosított csak abban az esetben lett volna, hogyha a felperest vészfékezésre, intenzív fékezésre készítette volna.
- [13] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy a felperes a perbeli balesetet megengedett közlekedési sebesség mellett lassító fékezéssel elkerülhette volna, a perbeli veszélyhelyzet előidézője nem az alperesi biztosított, hanem a felperes volt a nagy haladási sebessége, jelentős sebességtúllépése, és „egykerekezése” folytán. Utalt arra, hogy a felperes ezen magatartásával pont abban akadályozta meg az alperesi biztosítottat, hogy az elsőbbségadási kötelezettsége szempontjából jelentős körülményeket, így alapvetően a felperesi motorkerékpár közeledését észlelje.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte „a jogerős ítélet megváltoztatását és az alperes kötelezését közbenső ítélettel”, reá kedvezőbb 80-20%-os kármegosztás alapján. Kérte továbbá az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a terhére kirótt perköltség mérséklését a másodfokú ítélet szerinti mértékre.
- [15] Állította, hogy a jogerős ítélet tévesen alkalmazta a régi Ptk. 346. § (1) bekezdés, 339. § (1) bekezdés és a 340. § (1) bekezdés rendelkezéseit.
- [16] Álláspontja szerint, minthogy a Ptk. 346. § (1) bekezdése alapján a felek egymás közti viszonyában a felelősség általános szabályait kell alkalmazni, az alperes pedig nem mentette ki a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megfelelően a felelősségét, ezért a kereset elutasításának nem lehetett volna helye.
- [17] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet a szakvélemény kiegészítését követően nem utasította el, hanem az összegszerűség körében folytatott le bizonyítást, ezért alappal bízhatott abban, hogy a károkozó személygépkocsi vezetőjének mentesülési bizonyítása nem járt sikerrel.
- [18] Érvelése szerint már a polgári per megindítása előtt a büntető iratok között elfekvő igazságügyi szakértői véleményekből egyértelmű volt, hogy mind a felperes, mind pedig az alperesi jogelőd polgári jogilag felróható magatartást tanúsított, ezért a bíróságoknak a kármegosztás mértékét kellett volna meghatározniuk. Utalt arra is, hogy az ügy megítélése büntetőjogi szempontból sem volt egyértelmű, hiszen a rendőrhatalóság eleinte még gyanúsítottként

kezelte a személygépkocsi vezetőjét.

- [19] Hivatkozott arra, hogy amennyiben a személygépkocsi vezetője a felperes forgalmi sávjába való behaladás előtt meggyőződött volna a sáv forgalmáról, láthatta volna a gyorsan közeledő motorkerékpárt és az autót megállítva elkerülhette volna a balesetet.
- [20] Sérelmezte, hogy bár S.Z. szakértő és V.L. szakértő is egyértelműen felelősnek tartotta a személygépkocsi vezetőjét is a baleset bekövetkezésében, mégis teljesen elutasító ítélet született. Kiemelte V.L. perben kirendelt szakértő azon megállapítását, amely szerint „a veszélyhelyzetet a motorkerékpáros késedelme és/vagy „egykerekezése” és jelentős sebesség túllépése, valamint a gépkocsivezető késedelme együttesen idézte elő.”
- [21] Kifogásolta, hogy az „egykerekezése” rendkívülien túlértékelésre került, és emiatt az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy az alperes mentesülési bizonyítása nem járt sikerrel.
- [22] Előadta azt is, hogy a 67%-os sebességtúllépését legfeljebb a kármegosztás vonatkozásában lehet értékelni, önmagában a sebességtúllépés mértéke nem lehet az elutasító ítélet alapja.
- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések alapján, azok előadott indokai tekintetében vizsgálta felül.
- [26] Az iratokból megállapítható, hogy a Járásbíróság 10.B.452/2013/30. számú ítéletével megállapította a felperes bűnösségét közúti baleset gondatlan okozásának a vétségében. Megállapította, hogy a felperes a 4. számú főúton motorkerékpárját egy kerékre emelve, legalább 150-155 km/h sebességgel közelítette meg a baleset helyszínét oly módon, hogy az alperes biztosítottja számára nem volt észlelhető helyzetben, ezért a baleset oka az volt, hogy a felperes megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában és a 26. § (1) bekezdés a) pontjában írt szabályokat. A Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf. 126/2016/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta annak helyes indokai alapján.
- [27] A Pp. 4. § (2) bekezdése alapján, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Értelemszerűen a polgári perben eljáró bíróság nem csak azt nem állapíthatja meg, hogy a felperes nem volt bűnös a bűncselekmény elkövetésében, hanem azt sem, hogy a felperes nem tanúsította azt a magatartást, amely miatt a bűnösségét megállapították. A Pp. 4. § (2) bekezdésének alkalmazásában - ahogy arra már a Kúria korábban,

a Pfv.III.20.126/2018/17. számú határozatában rámutatott - a ténymegállapítási kötöttség a bűnösség megállapításának alapjául szolgáló tényekre is kiterjed.

- [28] A büntető bíróság jogerősen megállapította, hogy a felperes megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában és 26. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt szabályokat amikor úgy közlekedett, hogy a személyi és vagyonbiztonságot veszélyeztette, másokat a közlekedésben indokolatlanul akadályozott. Ehhez hozzátartozik annak tényként való megállapítása is, hogy az egyébként elsőbbségadásra kötelezett alperesi biztosított a tolatás megkezdésekor a felperest nem észlelhette. Ez a ténymegállapítás tehát a polgári perben már nem vitatható.
- [29] Mivel lényeges tények tekintetében a polgári perben eljáró bíróságok kötve voltak a büntető bíróság által meghozott jogerős határozathoz, ezért helyesen következtettek arra, hogy a baleset bekövetkezésében olyan magatartás nem hatott közre, amely az alperes biztosítottjának felróható lett volna, és ezáltal a polgári jogi felelősségét akárcsak részben megalapozta volna.
- [30] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályoknak.

Záró rész

- [31] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségek viselésére a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel. A Kúria a felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati illeték megfizetésére kötelezte.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. február 12.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k.
előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
HM